

TULE TAKAISIN!

Haluan kirjoittaa tänään muutaman rivin pettymyksistä - niistä tuntemuksista, joita kohtaamme suhteessa itseemme, lähimmäisiimme ja jopa Jumalaamme kohtaan silloin, kun ajatlemme olevamme oikeutettuja muuhun, kuin vallitsevaan olotilaan.

Toisinaan meidän on vaikea ymmärtää ja luottaa Jumalan tarkoituksiin, siinä, että Hän johtaa meidät myös pimeään laakson halki. Ihmisinä olemme lyhytnäköisiä, emmekä jaksa odottaa sitä hetkeä, jolloin kaikki olisi taas hyvin. Elämäni kipeimmät menetykset ja nöyryyttävimmät hetket ovat kyllä satuttaneet, mutta nyt vuosien takaa niistäkin tilanteista on paljastunut selkeä tarkoituksellisuus. Jumala on hyväksi havainnut kurittaa ja kasvattaa minua ja se on hyvä! Usein itse olisin valinnut ja päättänyt toisin, mutta Jumalan tahto on ollut kuitenkin parasta. Kiitän tänään Jeesusta koko sydämestäni, että Hän toteuttaa armoissaan taivaallisen Isän tahtoa myös minussa. En ansaitse sitä, en ole arvoinen, mutta Hänen rakkautensa ja armonsa riittää.

Usein olen löytänyt itseni valinnan paikalta. Kipeä sieluni on huutanut katkeruutta, mutta uudestisyntyneen henkeni on janonnut elämää ja yltäkyläisyyttä Jeesuksen armon ja anteeksiannon saattelemana. Vaikka usein olen vaipunut nurjuuteen ja jopa uskonut Saatanan valheen vääryyksistä, mitä minua kohtaan on tehty, jostain kuitenkin Jumalan Henki on muistuttanut, ettei Hän tahtoisi minun hukkaavan elämäni nurjuuteen ja katkeruuteen.

"Pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi." Hebr.12:15

Jumalisen suunnitelman hyväksyminen kipeiden ja vaikeiden asioiden edessä on pienelle ihmiselle suuri haaste. Luottamuksen Jeesukseen asettaminen - niin lankeemuksissa kuin toisten haavoittavissa miekanpistoissa - ottaa usein lujille, mutta on kyllä sen arvoista.

Mitä olisinkaan menettänyt, ellen olisi irrottanut ja väkisin vääntänyt itseäni irti nurjista ajatuksistani ja toisten pahoista tekemisistä? Katsellessani tä-

nään seurakuntaani Pyhän Hengen virvoittavien tuulien keskellä, omaa perhettäni ja muitakin yhteisöjä, tiedän että kilvoittelu on ollut sen arvoista.

"Nurja sydän väistyköön minusta; pahasta minä en tahdo tietää." Ps.101:4

Anteeksianto Jeesuksen hyvyyden tähden kannattaa. Toisinaan on hyvä heittää kaikki pahat teot, sanat ja asenteet *olan yli pois!* Kuinka monia vuosia elämästämme valuukaan hukkaan vain siksi, että suljemme sydämemme katkeruuteen. Olen siihen kylä täysin oikeutettu, mutta sen hinta on kuolema ja kurjuus. Pahan täytyy heittää tietoisesti pois. Siitä on luovuttava, koskipa se sitten omaa turmeltuneisuutta tai toisen heikkoutta. Pahuus sydämissämme synnyttää vain vihaa ja kovuutta, joka tekee tämän maailman kovin raskaaksi paikaksi elää. Kysymys ei siis ole niinkään siitä, kuka on tehnyt mitä, vaan siitä, mitä kannamme sydämessämme elämämme aineksina.

Oletko ajautunut seurakunnasta sivuun? Tiesitkö, että irronnut kätesi ei eläisi kuuakaan ilman ruumista? Samoin sinunkin tulisi olla seurakuntaruumiissa yhdessä veljien ja sisarien kanssa - saman armon perillisinä ja Jeesukselle rakkaina ihmisinä. Olemmehan Jumalan lapsia, ja olemme saaneet paljon itse anteeksi. Emmekö me voisi unohtaa menneet myös toistemme kohdalla? Voisimmeko antaa anteeksi ja jatkaa matkaa yhdessä eteenpäin? Usein olemme valinnan paikalla, seuraammeko mieluummin epäpyhään ämmäin juoruja, kuin Jeesuksen Kristuksen viitoittamaa Jumalan lasten tietä? Voisimmeko ihastellen sanoa, kuullessamme toisten tekemistä virheistä tai lankeemuksista; *"mahtava ja valloittava juttu! Nämäkin synnit Jeesus sovitti ja kantoi ristille!"*

Onko Jeesus saanut *ottaa pois maailman synnin* sydämeistämme - niin omien, kuin toisten tekemien syntien? Oletko antanut puhdistaa sydämesi maailman hengestä ja pahuudesta mässäilystä? Voi, kun osaisin yhä enemmän täytyä Kristuksen mielellä ja kirkkaudella! Jeesuksen armollinen ja hoitava hyvyys saa meidät hylkäämään maailmallisen pahuuden ja se saa meidät rakastamaan ja näkemään

jumalista hyvyyttä siellä, missä ihminen ei sitä näe. Ajattelepa Jeesuksen kohtaamisia. Nuo monet ihmiset olivat toivottomia, alas painettuja ja joitain oltiin jo kivittämässä kuoliaaksi, -mutta mitä teki Jeesuksen rakkaus? Miten Hän näkikään toivoa toivottomuudes- ja ja mahdollisuuksia mahdottomuudessa!

Olkoon meillä se mieli, mikä Kristuksella oli. Oppikaamme Hänestä - Hänen armollisuudestaan ja rakkautestaan, silloin voimme tulla yhteen seurakunnan keskelle - ilman vihaa ja epäilyksiä. Muista, että seurakunnassa ei ole kysymys sinun ymmärryksestäsi, näkemisestäsi ja kuulemisestasi. Seurakunta perustuu uskalle, joka lepää Jeesuksessa Kristuksessa. Tullessasi Jumalan lasten yhteyteen, tulet Jeesukseen! Olet Hänessä joka on itse armo ja anteeksianto. Olet Hänessä, joka on itse rakkaus.

Tule takaisin, vaikka sieluusi sattuu. Tule Jeesuksen läsnäoloon uskoen Häneen. Siirrä katseesi pois ihmisten inhimillisestä heikkoudesta ja surkeudesta ja *USKO!* Ajattele, että juuri heidän heikkoutensa kautta Jumala on väkevä! Ymmärrä, että ihmisten ollessa heikkouden vallassa, Jumalan voima ei näyttäisi tulevan heistä, vaan Jumalasta itsestään!

Olen oivaltanut seurakunnan keskellä sitä, että ei ole niin väliä - kuka tekee ja mitä, - vaan se että saamme olla Jeesuksen läsnäolossa ja oppia Hänestä! Juuri Häneen meidän tulee kiinnittää katsemme - silloin kun kysymys on omasta heikkoudestamme, mutta erityisesti myös silloin, kun näemme veljen ja sisaren olevan heikkoja. Tämä on ainut mieli, jolla **kykenet olemaan seurakunnan keskellä**. Vain Jeesuksen rakkauksella, armollisuudella ja hyvydellä täytettynä kykenet kulkemaan samaa matkaa toisten vajavaisen kristittyjen kanssa. Tarvitset vain **ehyen ja puhtaan uskon Jeesukseen Kristukseen**. Olkoon se johtotähti ja elämäme kirkkaus! Tule, elä ja koe - elämä - Jeesuksen läsnäolossa kaikesta heikkoudestamme huolimatta. Vielä tänään Jeesus sytyttää seurakuntiaan Pyhän Hengen tuleen. Juuri silloin sinua tarvitaan! Oletko sinä se, joka sytytät, vai se, joka palaa ja levittää Jumalan tulta? Oletko sinä se, joka huolehtii pyhien tarpeista - Jeesuksen Kristuksen kalliilla verellä pyhitetyistä Jumalan lapsista?

"Tulta Minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka Minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!" Luuk.12:49

